

УНИВЕРЗИТЕТ ПРИВРЕДНА АКАДЕМИЈА У НОВОМ САДУ
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ ЗА ПРИВРЕДУ И ПРАВОСУЂЕ У НОВОМ САДУ

ОБРАЗАЦ ЗА ПИСАЊЕ ИЗВЕШТАЈА О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ
кандидат Бранислав Бабић под називом „Кривичноправна заштита животне средине у
Републици Србији и упоредном законодавству“

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовao комисију

Одлуком Наставно–научног већа Правног факултета за привреду и правосуђе у Новом Саду од 03.07.2023. године, одређена је Комисија за оцену докторске дисертације кандидата **Бранислава Бабића** под називом „**Кривичноправна заштита животне средине у Републици Србији и упоредном законодавству**“.

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

- **Др Боро Мердовић**, научни сарадник, Кривичноправна ужа научна област, изабран у звање 22.01.2020. године на Криминалистичко-полицијском универзитету, Београд - *председник Комисије*

- **Доц. др Јоко Драгојловић**, ванредни професор, Кривичноправна ужа научна област, изабран у звање 21.09.2021. године на Правном факултету за привреду и правосуђе у Новом Саду, Универзитета Привредна академија у Новом Саду – *ментор*

- **Проф. др Ненад Бингулац**, ванредни професор, Кривичноправна ужа научна област, изабран у звање 23.11.2020. године на Правном факултету за привреду и правосуђе у Новом Саду, Универзитета Привредна академија у Новом Саду - *члан Комисије*

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. Име, име једног родитеља, презиме:

Бранислав (Душко) Бабић

2. Датум рођења, општина, Република:

06.01.1981. године, Кикинда, Кикинда, Република Србија

3. Претходно стечено звање (датум и место одбране):

Факултет за правне и пословне студије др Лазар Вркатић, Универзитет Унион, мастер менаџер, 2015. године.

4. Научна, односно уметничка област из које је претходно стечено звање:
Кривичноправна

5. Приказ стручних, научних, односно уметничких, радова (по категоријама):

- Бабић, Б., (2021). *Непоступање по здравственим прописима за време епидемије и преношење заразних болести*, у: „Право и друштво у условима пандемије“ ур. Мирко Кулић, XVIII међународни научни скуп Правнички дани – „Проф. др Славко Царић“, Правни факултет за привреду и правосуђе у Новом Саду, Нови Сад, стр. 235-244. (M31)

- Babić, B., Koprivica, A., (2021) Violence at Sports Events – Phenomenological Characteristics and Practical Problems, *Pravo - teorija i praksa*, vol. 38, no. 2, pp. 85–99. (M51)

- Babić, B., Stanković, M., (2023). Criminal offense of environmental pollution in the criminal legislation of the Republic of Serbia and the Republic of Croatia, *Pravo - teorija i praksa*, vol. 40, no. 3. (rad je pozitivno recenziran i prihvaćen za objavljivanje). (M51).

III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ/ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

„Кривичноправна заштита животне средине у Републици Србији и упоредном законодавству“

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ/ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

Навести кратак садржај са назнаком броја страна поглавља, слика, шема, графикана и сл.

Докторска дисертација има укупно 242 стране, састоји се од увода, седам поглавља, закључних разматрања, списка коришћене домаће и стране литературе, законских прописа, прилога и пописа графикана, према следећој систематици:

УВОД

1. Предмет истраживања
2. Циљ истраживања
3. Методе истраживања

1. ИЗВОРИ РЕГУЛИСАЊА КРИВИЧНИХ ДЕЛА ПРОТИВ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

- 1.1. Међународни извори
- 1.2. Домаћи извори

2. НАСТАНАК И ИСТОРИЈСКИ РАЗВОЈ ИНКРИМИНИСАЊА КРИВИЧНИХ

ДЕЛА ПРОТИВ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

2.1. Осврт на историјски развој кривичних дела против животне средине у свету

2.2. Историјски развој инкриминације кривичних дела против животне средине у кривичном законодавству Србије

3. ИНКРИМИНАЦИЈА КРИВИЧНИХ ДЕЛА ПРОТИВ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ У УПОРЕДНОМ ЗАКОНОДАВСТВУ

3.1. Савезна Република Немачка

3.2. Руска Федерација

3.3. Република Аустрија

3.4. Република Северна Македонија

3.5. Република Словенија

3.6. Црна Гора

3.7. Република Хрватска

3.8. Босна и Херцеговина

3.8.1. Република Српска

3.8.2. Федерација Босне и Херцеговине

3.8.3. Брчко дистрикт Босне и Херцеговине

4. КРИВИЧНА ДЕЛА ПРОТИВ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ У ВАЖЕЋЕМ ЗАКОНОДАВСТВУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

4.1. Појам еколошког криминалитета

4.2. Карактеристике еколошког криминалитета

4.3. Еколошка кривична дела прописана Кривичним закоником Републике Србије

4.3.1. Кривично дело загађење животне средине (члан 260.)

4.3.2. Непредузимање мера заштите животне средине (члан 261.)

4.3.3. Противправна изградња и стављање у погон објеката и постројења која загађују животну средину (члан 262.)

4.3.4. Оштећење објеката и уређаја за заштиту животне средине (члан 263.)

4.3.5. Оштећење животне средине (члан 264.)

4.3.6. Уништење, оштећење и изношење у иностранство заштићеног природног богатства (члан 265.)

4.3.7. Уношење опасних материја у Србију и недозвољено прерађивање, одлагање и складиштење опасних материја (члан 266.)

4.3.8. Недозвољена изградња нуклеарних постојења (члан 267.)

4.3.9. Повреда права на информисање о стању животне средине (члан 268.)

4.3.10. Убијање и мучење животиња (члан 269.)

4.3.11. Преношење заразних болести код животиња и биљака (члан 270.)

4.3.12. Несавесно пружање ветеринарске помоћи (члан 271.)

4.3.13. Производња штетних средстава за лечење животиња (члан 272.)

4.3.14. Загађивање хране и воде за исхрану, односно напајање животиња (члан 273.)

4.3.15. Пустошење шума (члан 274.)

4.3.16. Шумска крађа (члан 275.)

4.3.17. Незаконит лов (члан 276.)

4.3.18. Незаконит риболов (члан 275.)

4.4. Еколошка кривична дела из споредног законодавства

4.4.1. Кривично дело из Закона о средствима за заштиту биља

- 4.4.2. Кривично дело из Закона о здрављу биља
- 4.4.3. Кривично дело из Закона о генетички модификованим организмима
- 4.4.4. Кривична еколошка дела из Закона о водама
 - 4.4.4.1. Неовлашћено пуњење и коришћење акумулације (члан 209.)
 - 4.4.4.2. Оштећење при експлоатацији речних наноса (члан 210.)
- 4.4.5. Кривична еколошка дела из Закона о рударству и геолошким истраживањима
 - 4.4.5.1. Кривично дело из члана 177.
 - 4.4.5.2. Кривично дело из члана 178.
 - 4.4.5.3. Кривично дело из члана 179.
- 4.4.6. Кривична еколошка дела из Закона о ветеринарству
 - 4.4.6.1. Кривично дело из члана 154.
 - 4.4.6.2. Кривично дело из члана 155.
- 4.4.7. Кривично еколошко дело из Закона о поморској пловидби
- 4.5. Кривичнопроцесна заштита
 - 4.5.1. Начини сазнања за дела против животне средине
 - 4.5.2. Кривични поступак за кривична дела против животне средине
 - 4.5.3. Споразум јавног тужиоца и окривљеног
 - 4.5.4. Пресуда
 - 4.5.5. Поступак по правним лековима
 - 4.5.6. Притвор у кривичном поступку за дела против животне средине (у скраћеном кривичном поступку)
 - 4.5.7. Оштећени у кривичном поступку за дела против животне средине
 - 4.5.8. Однос кривичног и прекршајног поступка и поступка за привредне преступе
 - 4.5.9. Одговорност правних лица за кривична дела и поступак према Закону о одговорности правних лица за кривична дела
- 5. МЕРЕ ПРЕВЕНЦИЈЕ И СУЗБИЈАЊА ЕКОЛОШКИХ КРИВИЧНИХ ДЕЛА
 - 5.1. Субјекти заштите животне средине
- 6. ЕКОЛОШКА БЕЗБЕДНОСТ
- 7. ИСТРАЖИВАЧКИ ДЕО
 - 7.1. Предмет и циљ истраживања
 - 7.2. Анкета - Перцепција грађана о значају животне средине у Републици Србији
- ЗАКЉУЧАК
- ЛИТЕРАТУРА

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ / ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

У **уводном делу** кандидат указује на предмет, циљ, методе које је користио и хипотезе истраживања. Сама животна средина, као заштитни објекат ове групе дела, може се угрожавати и уништавати на више различитих начина, које је потребно препознати, инкриминисати и санкционисати. Разлог више да се животна средина, као заштитни објекат, посебно издвоји и да се нагласи њен значај, јесте и у томе што је право на здраву животну средину право које је установљено Уставом Републике Србије, који предвиђа да

свако има право на здраву животну средину и на благовремено и потпуно обавештавање о њеном стању.

Циљ истраживања ове докторске дисертације се састоји и у подробној анализи различитих кривичних дела у оквиру групе кривичних дела усмерених против заштите животне средине, како са аспекта кривично материјалног права, тако и са аспекта кривичног процесног права, а што је везано за поједине особености кривичног поступка везаних за кривично гоњење ових кривичних дела. Такође, циљ ове докторске дисертације је да се укаже и на одређене недостатке законских решења *de lege lata*, те да се предложи поједина решења *de lege ferenda*, а све са циљем унапређења законских прописа из ове области као и њихове примене, а у крајњем циљу је подизање нивоа ефикасности кривичног законодавства, као и јачања правне сигурности.

У првом поглављу под називом „ИЗВОРИ РЕГУЛИСАЊА КРИВИЧНИХ ДЕЛА ПРОТИВ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ“ кандидат указује на постојање конкретних међународних и домаћих извора регулисања дела против животне средине.

Међународни прописи имају велики значај у области заштите животне средине. Разликују се прописи универзалног карактера, који су донети у оквиру и под окриљем Организације уједињених нација или њених појединих органа, и прописи регионалног карактера, који су донети од стране регионалних организација као што су: Савет Европе, Европска унија, АСЕАН, Афричка унија и сл. Исти постају обавезујући и део националног законодавства једне државе тек након што их та држава прихвати, потпише и ратификује у националном парламенту, али чак и у случају када нису формално извор права и део националног законодавства неке државе, бивају примењени и унети у правни и друштвени живот неке државе, будући да карактер акциденталног угрожавања животне средине често не познаје границе између држава.

У нашем законодавству еколошка кривична дела су поред Кривичног законика, садржана и у неким другим законима који обично регулишу друге друштвене области, али на крају превиђају и недопуштене обрасце понашања у виду кривичних дела, и ти закони заправо чине споредно законодавство у области кривичноправне заштите животне средине у нашој земљи.

У другом поглављу под називом „НАСТАНАК И ИСТОРИЈСКИ РАЗВОЈ ИНКРИМИНИСАЊА КРИВИЧНИХ ДЕЛА ПРОТИВ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ“

кандидат обрађује генезу историјског развоја кривичних дела против животне средине. нужне одбране. Кандидат анализира историјски развој кривичних дела против животне средине у свету, као и историјски развој инкриминације кривичних дела против животне средине у кривичном законодавству Србије.

У трећем поглављу под називом „**ИНКРИМИНАЦИЈА КРИВИЧНИХ ДЕЛА ПРОТИВ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ У УПОРЕДНОМ ЗАКОНОДАВСТВУ**“ кандидат анализира кривична дела против животне средине у законодавствима појединих држава, истичући одређене специфичности и начин регулисања. Конкретно, у раду је анализирано законодавство: Савезне Републике Немачке, Руске Федерације, Републике Аустрије, Републике Северна Македонија, Републике Словеније, Црне Горе, Републике Хрватске, Босне и Херцеговине, Републике Српске, Федерације Босне и Херцеговине и Брчко дистрикт Босне и Херцеговине.

У четвртом поглављу под називом „**КРИВИЧНА ДЕЛА ПРОТИВ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ У ВАЖЕЋЕМ ЗАКОНОДАВСТВУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**“ кандидат анализира пре свега појам и карактеристике еколошког криминалитета. Након тога, осврће се на порписана кривична дела у прописана у Кривичним закоником, али и на специфичне законе који ближе регулишу материју која је предмет рада. На крају, кандидат говори о кривичнопроцесној заштити и о кривичном поступку за дела против животне средине.

Дакле, реч је о савременом облику криминалитета, који обухвата све видове и активности које су усмерене на угрожавање животне средине и које су као такве инкриминисане као одређена кривична дела у кривичним и посебним законима. Према томе, под еколошким криминалитетом подразумевамо групу кривичних дела којима се штити животна средина. Еколошка кривична дела су све активности којима се крше одредбе еколошких прописа и којима се причињава значајна штета или угрожава животна средина и здравље људи, а које активности и радње се најчешће манифестују као нелегалне емисије или испуштања супстанци у ваздух, воду или земљиште, нелегална трговина животињама и биљкама, нелегална трговина супстанцама које уништавају озонски омотач или нелегална трговина опасним отпадом и сл., а што све доноси веома високе профите његовим починиоцима, при чему се ова дела тешко откривају, што је још једна од специфичности ових дела, и проузрокује изузетно озбиљне негативне последице по животну средину. У зависности од тога да ли се овим делима једино или претежно

напада или угрожава животна средина, разликују се:

1. основна или права еколошка кривична дела или еколошка кривична дела у ужем смислу (која су управљена искључиво против животне средине и којим се примарно штити животна средина),
2. друга или споредна кривична дела или еколошка кривична дела у ширем смислу (која су истовремено управљена и против животне средине, али и против неких других друштвених вредности као нпр. против опште сигурности људи и имовине). Овде иначе спадају и еколошка кривична дела која нису предвиђена само у Кривичном законнику, у другим главама, него и кривична дела коју су предвиђена у посебном, споредном, помоћном или допунском кривичном законодавству.

Еколошка кривична дела су махом бланкетног карактера, што значи да су формулисана тако да је дат само општи оквир кривичног дела, односно делимично су одређени елементи кривичног дела (посебна обележја бића кривичног дела), док је у погледу осталих елемената који чине обележје кривичног дела, потребно консултовати друге прописе које уређују конкретну област. Стога је за правило тумачење еколошких кривичних дела потребно познавање еколошких прописа.

Специфично за ову групу кривичних дела, а тиче се кривичног поступка, јесте да с обзиром да је за већину еколошких кривичних дела прописана новчана казна или казна затвора до 8 година, односно блажа казна затвора, спроводиће се скраћени кривични поступак. Казна затвора до 10 година је прописана само у случају тежих облика кривичног дела уношење опасних материја у Србију и недозвољено прерађивање, одлагање и складиштење опасних материја из члана 266. Кривичног законика РС.

У оквиру петог поглавља под називом „МЕРЕ ПРЕВЕНЦИЈЕ И СУЗБИЈАЊА ЕКОЛОШКИХ КРИВИЧНИХ ДЕЛА“ кандидат анализира превентивне мере у сузбијању овог проблема. За развој еколошке свести и културе је нарочито битно еколошко образовање и васпитање, што подразумева развијање знања о човековој животној средини, односу према њој, као и очувању и унапређењу животне средине, а све то уз наглашавање потребе рационалног коришћења природних ресурса.

Веома је битно утицати на становништво да не врши кривична дела против животне средине, као и да уколико уоче да неко загађује животну средину, да се не либе да загађивача пријаве надлежним органима, стога су потребне константне активности како би се код људи стекла свест о значају здраве животне средине и њеног очувања.

У области заштите и превенције еколошког криминалитета, важна је не само усклађеност домаћих прописа већ и непрекидно праћење и „синхронизација” домаћих еколошко – правних, законских прописа са међународном легислативом, ради помињане чињенице повезаности, утицаја и комплексности природних процеса, затим чињенице да природна добра не познају државне границе, те да су многа заштићена подручја прекогранична, при чему је за Републику Србију битна усклађеност прописа са прописима Европске Уније, као што је и наведено у раду.

У шестом поглављу под називом „ЕКОЛОШКА БЕЗБЕДНОСТ“ кандидат анализира појам и изворе угрожавања еколошке безбедности.

Без обзира на различитост дефинисања еколошке безбедности, несумњиво је да иста представља фактор људске безбедности, те да је то ситуација у којој постоји одсуство опасности наношења губитака животној средина, да иста обухвата разматрање проблема који се тичу недовољних количина природних ресурса, деградације животне средине и биолошке опасности, а који могу довести до сукоба, односно угрожавања људске безбедности, као и да иста представља безбедност грађана од неодговорног загађивања ваздуха, земљишта, биљног и животињског света, неодговорног коришћења природних богатстава (воде, руде, минерала, рибног и ловног фонда, шљунка, песка итд.), неефикасних институција за спровођење закона и самих људи у понашању према природи, животној средини и окружењу.

У циљу подизања еколошке безбедности на виши ниво, потребно је унапредити постојеће инструменте политике еколошке безбедности који би били прилагођени и ефикасни у случајевима еколошке претње регионалној стабилности, а нарочито је потребно усмерити пажњу на међународне протоколе, конвенције и уговоре.

У седом поглављу под називом „ИСТРАЖИВАЧКИ ДЕО“ кандидат анализира анкету која је предмет истраживачког дела дисертације и носи назив „Анкета - Перцепција грађана о значају животне средине у Републици Србији“.

VI ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Када упоредимо наше кривично законодавство са законодавством земаља које смо анализирали у овом раду, везано за област заштите животне средине, можемо да кажемо да свакако нисмо земља са најрепресивнијом казненом политиком када је ова област у

питању, али и наша земља, као и поменуте земље ову област уређују на, више мање, сличан начин.

Имајући у виду наше важеће кривично законодавство, када је у питању област заштите животне средине, односно третирање животне средине као самосталног објекта заштите, увођење нових инкриминација, систематизовање еколошких кривичних дела у једну главу, проширење кривичне одговорности и на правна лица, можемо са сигурношћу да кажемо да су учињени значајни помаци на том пољу, односно да су начињене многобројне промене које су допринеле бољем и ефикаснијем репресивном деловању, те да постоји јако добра полазна основа за ефикасно деловање у циљу сузбијања еколошког криминалитета.

У Републици Србији са тим у вези и даље постоји низ проблема. Наиме, поступак за гоњење учинилаца еколошких кривичних дела је исти као и поступак када се ради о неких другим кривичним делима и спроводи се сходно одредбама важећег Закона о кривичном поступку, што и није толико проблем, колико чињеница да ова дела имају низ специфичности које их разликују од осталих кривичних дела, о којим специфичностима је било речи у раду, при чему је у првом реду проблем њихово тешко откривање и доказивање, а што изискује додатна знања и вештине органа надлежних за гоњење учинилаца ових дела.

Кривичноправана заштита животне средине има несумњив значај у савременом друштву, иста је основни инструмент када је у питању ефикасна заштита животне средине, будући да се број радњи којима се природа угрожава временом све више повећава и борбу против еколошког криминала је немогуће водити без адекватне кривичноправне заштите, с обзиром да се на тај начин, пре свега запрећеним казнама, настоји превентивно деловати на потенцијалне учиниоце ових кривичних еколошких дела да их не чине и у овом раду смо се базирали на утицај на становништво да штите животну средину путем кривичног права и прописивањем казних одредби, као једног од могућих начина.

Но, какви год да су прописи, исто неће бити од значаја, уколико се исти не поштују и не спроводе, односно кривично право ће само по себи, остати само мртво слово на папиру, уколико не постоје потребне институције и актери за примену закона.

VII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Анализа и тумачење резултата истраживања је јасно, студиозно и оригинално. Стручна и научна анализа обухвата све кључне аспекте од значаја за проблематику

истраживања. Истраживање које се односи на кривичноправну заштиту животне средине у Републици Србији и упоредном законодавству карактерише потребан квалитет у садржинском смислу, који обухвата богату теоријску грађу и њену обраду, историјску еволуцију и њену детерминисаност, детаљан приказ, условљеност, садржај и критику позитивноправних решења. Вредност рада постоји и у погледу стила и јасноће излагања, где упркос ширини предмета и вешто обухваћеног броја питања кандидат успева да остане у оквиру предвиђеног истраживања, да оно не постане детаљистичко или компилаторско. Оно има логички след, јасност и потпуност. Спроведено емпиријско истраживање је у складу са свим методолошким захтевима, а оно се посебно одликује аутентичношћу, обухватношћу и апликативношћу.

II VIII КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ/ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме:

Дисертација је у потпуности урађена по методологији, плану и садржају који је дат у пријави теме и који је одобрен у поступку оцене подобности кандидата и теме докторске дисертације.

2. Да ли дисертација садржи све битне елементе:

Дисертација садржи све битне елементе предвиђене за овакву врсту радова.

3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци:

Вредност овог истраживања се састоји у томе што оно обухвата читав комплекс питања која се односе кривичноправну заштиту животне средине, а састоји се од појма, катактеристика животне средине, историјског развоја кривичних дела против животне средине, анализе упоредноправног законодавства заштите животне средине, кривичноправне анализе тренутно важећег законодавства, кривичнопроцесне заштите и тока кривичног поступка у овим делима, анализе мера превенције и начини сузбијања овог облика криминалитета, анализе еколошке безбедности, као и анализе анкете на коју је одговорио одређени број испитаника по питању заштите животне средине у Републици Србији. Оригиналност и допринос докторске дисертације се огледа у томе што ће она бити незаобилазно разматрана и коришћена у будућности, било да се ради о правној теорији, стручним анализама или примени законских норми у судској пракси, те ово штиво може послужити како судијама, адвокатима и тужиоцима, тако и сваком лицу које жели детаљније изучавати кривичноправну заштиту животне средине.

4. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања:

Ова дисертација нема недостатака који би битно умањили њену вредност.

IX ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:

Имајући у виду предмет и циљ докторске дисертације, значај и актуелност истраживања, његов обим и домет, као и методолошки приступ истраживању, њен хипотетички оквир и потврђеност хипотеза, као и научни допринос теорији и пракси, Комисија предлаже Наставно-научном већу Правног факултета за привреду и

правосуђе у Новом Саду да прихвати Извештај о позитивној оцени докторске дисертације кандидата **Бранислава Бабића**, под насловом „**Кривичноправна заштита животне средине у Републици Србији и упоредном законодавству**“ и предложи Сенату Универзитета Привредна академија у Новом Саду да се исти усвоји и одобри јавна одбрана.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. Др Боро Мердовић, председник комисије

2. Проф. др Јоко Драгојловић, ментор и члан

3. Проф. др Ненад Бингулац, члан комисије

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.